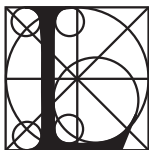

Берта Браун

ГРЕЙС КЕЛИ

ПРИНЦЕСАТА НА МОНАКО

„Не четете само историята, четете биографии, защото те са това, което е животът, но без теорията“.

Бенджамин Дизраели,
писател

Издателство
ПАРИТЕТ

Грейс Кели **Принцесата на Монако**

Второ преработено издание.

Първото издание е под заглавие „Грейс Кели. Как да станеш принцеса“

Автор Берта Браун

Превод Наташа Стоянова

Издателство „Паритет“, София

216 стр.

Всепризнатата красавица на Холивуд и носителка на „Оскар изигра блестящо главната и най-трудната си роля не в киното, а в реалния живот – като принцеса на Монако, съпруга на принц Рение III и майка на три деца. Известният кинорежисьор Алфред Хичкок я нарича „покрит със сняг вулкан“ и казва, че въпреки излъчваната от нея студенина, тя във всеки момент може да избухне и да залее всичко наоколо с гореща лава. След като се омъжва за Рение III, принц на Монако, 26-годишната Грейс отстъпва пред изискванията на съпруга си и завинаги се отказва от успешната си кариера в киното, прекарвайки остатъка от живота си в „златна клетка“. Тя никога не се отрича от миналото си и не крие нищо от него. Поданиците наричали Грейс „светъл ангел“, обожаван от целия свят както приживе, така и след смъртта си.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена, в каквато и да е форма, без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-588-0

Съдържание

Възпитаването на „принцесата“	5
Първи интереси Харпър Дейвис	16
Дон Ричардсън	30
Семейство Кели посреща кандидат-съпруга ...	41
Любовен шемет	50
Раждането на звездата	58
Годежът с Олег Касини	71
Монако Рение Грималди	87
Проклятието на рода Грималди	100
Сватбата на века	106
Княгинята на Монако	117
Семеен живот	129
Трудните деца	139
Новото „ходене“ на кино	145
Биографичната книга на Гуен Робинс	152
Последни години	161
Гибелта на княгинята	170
Любовните драми на принцеса Каролина	180
Тайният живот на княз Албер II	189
Опасните връзки на принцеса Стефани	196
Епилог	209

*„Естествената роля на жената е да бъде
стълб на семейството.“*

Грейс Кели

Възпитаването на „принцесата“

„Никога не взимай от живота всичко, никога не давай в замяна. Трябва да спечелиш всичко с упорит труд, настойчивост и честност.“

Джак Кели, бащата

Грейс Патриша Кели е родена на 12 ноември 1929 година във Филаделфия. Баща ѝ, Джак Кели, произлиза от многодетно ирландско семейство; в началото е работил като зидар, но към момента на раждането на Грейс вече е почти милионер. Дори сривът на борсата не оказва особено влияние върху благосъстоянието на семейството. Майка ѝ, Маргарет Майер, е родом от семейство на немски емигранти. С Джак ги свързва любовта към спорта: Маргарет се занимавала с плуване, а Джак – с гребане. Грейс е третото им дете след дъщерята Пеги и сина Кел. След Грейс се ражда още една сестра, Лизан.

Грейс е „най-несполучливото“ от четирите деца на Кели. В това спортно семейство

царува култ към силата, а Грейс била слабичка и често боледувала, непрекъснато настивала и подсмърчала. Освен това била непохватна – по време на спортни игри често падала и получавала травми. Родителите ѝ дори малко се срамували от нея, но в същото време им е жал за нея. У дома, в компанията на по-силните, красиви и активни сестри и още повече на фона на брат си, единственото момче в семейството, Грейс се чувства като аутсайдер: никому ненужна, необичайна, най-лошата.

„Винаги се състезавахме помежду си. Буквално за всичко, но най-вече за обич... Винаги се стараех да седна в скута на майка си и висях върху нея – спомня си Грейс. – Но винаги ме отблъскваха“.

„Бях много срамежлива като малка, – припомня си Грейс по-късно, вече като кинозвезда, – Дотолкова ме беше страх от хора, че бях готова да се крия по ъглите, само и само да не ме виждат. Бях толкова незабележима, че се налагаше отново и отново да ме представят на едни и същи хора, преди най-накрая да ме познаят. Не правех никакво впечатление“.

„...Тя (Грейс) беше толкова мило и прелестно дете, че понякога ми се искаше никога да не порасне, в нея винаги имаше нещо различно от другите. Пеги, Джон-младши и Лизен бяха екстроверти, Грейс беше свенлива и склонна към усамотяване.“

Маргарет Кели

Майката на Грейс, Маргарет Кели или „Ма Кели“, както я нарича семейството, се придържа към такива възгледи за възпитание, каквито са ѝ насадени от пруските родители. Нейният съпруг можел да ѝ осигури прислужници, а на дъщерите си – великолепни дрехи и най-добрия фризьор. Но Маргарет сама вършила цялата домакинска работа и околните се учудвали на зачервените изхабени ръце на жената на Джак Кели. Тя нямала маникюр и не ползвала дори крем за ръце. Маргарет се гордеела, че има „майеровите“ ръце на работеща немкиня. Тя сама подстригвала децата си и настоявала те да се показват пред околните в естествен, неразкрасен вид. Опитвала се да насади на дъщерите си безразличие

към дрехите, презрение към кокетките. Била луда на тема икономии, непрекъснато преправяла дрехите на по-големите за по-малките. Грейс износвала дрехите на Пеги, но за Лизан било най-зле – тя износвала остатъците от Грейс и била облечена буквално в дрипи. Ако някое от децата сгъвало дрехите си неправилно или, не дай Боже, не ги прибиращо веднага в гардероба, Ма Кели им се карала и налагала глоба: 25-те цента, които им се отпускали седмично за джобни пари, се намалявали с 10 – голяма сума за едно дете! За мързел, безпорядък или дързост можели да отнесат шамар или дори бой с четката за дрехи.

Дъщерите я тачели, страхували се от нея, обичали я... И мечтаели за времето, когато ще пораснат и Ма Кели просто ще е принудена да ги облича прилично. Пеги тайно носела въщи модни списания и трите сестри разглеждали снимките с красиви дами. Те искали да бъдат облечени също толкова стилно и мечтаели за красиви прически. Но дотогава имало време.

Грейс като малка

*„Като малка бях ужасно срамежлива.
Толкова срамежлива, че все гледах да
се сгуша в някой ъгъл, само и само да
не се мяркам пред очите на никого.“*

Грейс Кели

На пет години родителите изпращат Грейс в затворено училище с натруфеното име „Академия Успение Богородично“ към енорията Света Бригита. Това е обикновено манастирско училище, но Грейс има късмет: всички монахини-учителки са добри и обичат децата, а приятелките-връстнички са кротки и нежни момичета. В училището поне никой не я обиждаше, въпреки че не била добра ученичка и страдала от болезнена срамежливост. Но монахините се отнасяли снизходително към лошите оценки, за тях по-важни били доброто поведение и религиозността. Приятелките пък били снизходителни към срамежливостта на Грейс. През годините, прекарани в това училище, страхливото момиче буквално разцъфтява. Точно това място изгражда аристократичните маниери на Грейс, с които тя учудва всички в Холивуд вече като голяма.

Но Грейс не успява да завърши училището: по време на поредната ваканция, когато е на четиринайсет, майка ѝ изведнъж решава, че момичето е станало прекалено религиозно. Бащата – върл католик, не намирал в това нищо лошо, но майката не искала дъщеря ѝ – най-не-сполучливата от трите – да стане монахиня. Тя премества Грейс в Стивънс Скуул – частно училище за момичета, основано още по време на Гражданската война и смятано за „инкубатор“ на подходящи девойки за женене. Сестрите на Грейс, Пеги и Лизан не получават толкова изискано образование. Но родителите смятали, че здравите, красиви, спортен тип дъщери няма да имат проблеми с омъжването си. А на боледуващата грозновата Грейс трябва да се помогне.

„Желанието ми да стана танцьорка бе по-силно от желанието да стана актриса. Опитвах се да вляза в Бенингтън, защото имаха великолепно програма на обучение по всички видове танци. Там работеха Марта Грахам и други забележителни преподаватели. Бях в списъка на кандидатите, но не издържах конкурса.“

Грейс Кели

Когато е на единайсет, Грейс Кели страстно се увлича от балета. Тя с фанатично усърдие посещава занятията, но е прекалено висока и... прекалено дебела за балетна кариера. Така е, като тийнейджър Грейс е дебеланка. Грозно, срамежливо момиче с очила. Когато навършила четиринайсет, другите момичета вече се заглеждали по момчета, но на Грейс ѝ се струвало, че никой никога няма да я обикне. Пък и майка ѝ с присъщата си праволинейност казвала: „Кой ли пък ще хареса нашата Грейси?“ Като малка тя често мечтае за това как ще се омъжи, ще има разкошна къща и деца. Избирала си снимка от списание и казвала: „Ето такава къща и градина ще имам“.

Сега мечтите ѝ се сгромолясвали една след друга. Балетът ѝ е отнет и не особено симпатичното младо създание не храни надежди, че ще се омъжи за приличен човек.

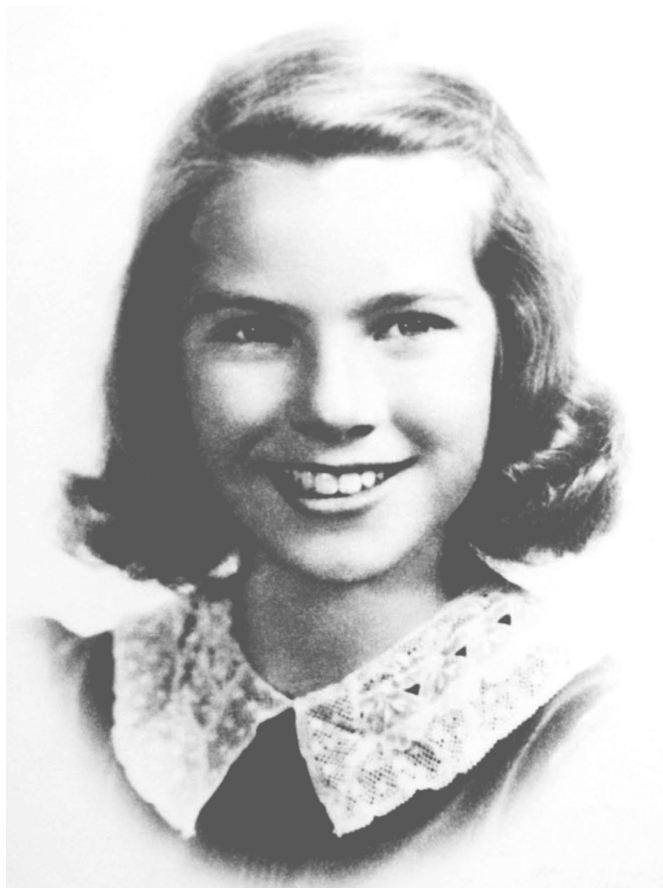
Грейс страда особено много заради прекалено плоските си гърди. „Тя придоби комплекс на тази тема – припомня си една от училищните приятелки на Грейс Кели. – Непрекъснато масажираше гърдите си, като мислеше, че те по този начин ще се уголемят.“ Майката, преди това равнодушно отнасяща

се към Грейс, започва да се притеснява в този период от живота ѝ повече за нея, отколкото за другите си дъщери. Струвало ѝ се, че Грейс никога няма да се омъжи. Че я чака тежък живот. Майката и дъщерята се сближават.

Между другото, сестрите ѝ смятали, че Грейс в тийнейджърските си години просто се е научила да манипулира околните. И че за това ѝ е помогнало участието в театралната трупа „Актьори от старата школа“. Ако за балет била прекалено висока и дебела, то нито ръстът, нито външният вид пречели на Грейс Кели да играе характерни роли. Тя била роде-на актриса!

„Дори когато постигна успех, в разцветта на красотата си Грейс Кели притежаваше рядко срещаното умение да прави така, че околните да се занимават с нея – твърди ревниво по-малката ѝ сестра Лизан. – Всички искрено смятаха, че тя се нуждае от помощ, макар че всъщност такава изобщо не ѝ трябваше. Тя изобщо нямаше нужда от някаква помощ. Само създаваше такова впечатление.“

...И изведнъж, като с вълшебна пръчка, грозното пате се превърнало в красив лебед.

Ученически години, на 12 през 1942 г.

Някак изведнъж се оказва, че Грейс е най-красивата от всички сестри. С израстването си Пеги заприличва прекалено на мъж и загрубява, а Лизан е простодушна. Затова пък Грейс засиява с абсолютно съвършенство, учудвайки родителите и съседите си, както младият лебед от приказката учудвал патиците и патоците. Трябва да се отбележи обаче, че сестрите не завиждали на Грейс, а се радвали на преобразяването ѝ. Те смятали, че и без това имат достатъчно: спорт, всякакви кръжоци и момчета, а бедната Грейс досега си нямала нищо и никого. Пеги и Лизан са щастливи, че Грейс поне се е превърнала в красавица. Затова, счупвайки касичките си, ѝ подарили скъп сутиен с подложки за увеличаване на бюста: плоските гърди са единственият недостатък на изящната ѝ стройна фигура.